

Sygn. akt: I C 20/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2023 r.

Sąd Rejonowy w Głubczycach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kamil Nowecki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Bliźnicka

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2023 r. w Głubczycach

sprawy z powództwa M. J.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. oddala powództwo.

2. zasądza od powoda M. J. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 107,00 zł (sto siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia prawomocności orzeczenia do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 20/23

UZASADNIENIE

Powód M. J. pozwem wniesionym do tut. Sądu 15 czerwca 2022 roku domagał się zasądzenia od Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 499,00 z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że roszczenie wynika z nieuregulowania kosztów najmu pojazdu O. (...), z umowy zawartej 22 stycznia 2018 r.

W odpowiedzi pozwana Towarzystwo (...) S.A. w W. podniosła zarzut przedawnienia roszczenia oraz wskazała, że okres najmu pojazdu dotyczy czasu po zakończeniu najmu innego pojazdu, udostępnionego przez ubezpieczyciela.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 stycznia 2018 roku M. M. podpisał z M. J. umowę (...) o najem pojazdu O. (...).

Dowód:

- umowa k. 10

Umową cesji wierzytelności (...) M. M. przeniósł na M. J. roszczenia związane z korzystaniem z pojazdu w związku ze szkodą na pojeździe A. (...) nr rej. (...) wobec zakładu ubezpieczeń.

Dowód:

- cesja k. 16

M. M. w związku ze szkodą na pojeździe A. (...) nie korzystał z pojazdu O. (...). M. M. korzystał z pojazdu dostarczonego przez ubezpieczyciela przez cały okres naprawy pojazdu marki A. (...) nr rej. (...).

Dowód:

- przesłuchanie M. M. w charakterze stron k. 71v, 00:05:08-00:14:14

Sąd zważył co następuje

Powództwo w niniejszej sprawie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą prawną żądania strony powodowej był art. 659 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz.

W myśl art. 805 k.c., świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody. Ramy obowiązku odszkodowawczego zakładu ubezpieczeń określają przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym oraz Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152). Zgodnie z art. 34 ust. 1 tej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Ustawa powyższa odsyła zatem do zasad odpowiedzialności odszkodowawczej określonych w Kodeksie cywilnym, w szczególności do art. 361-363 k.c.

W niniejszym postępowaniu świadek powołany przez powoda zeznał, że nie korzystał z pojazdu marki O. (...) przez okres trwania naprawy pojazdu marki A. (...). Świadek korzystał z pojazdu dostarczonego przez sieć partnerską pozwanego. Z niekompletnej dokumentacji dołączonej do pozwu nie wynika, że najem pojazdu O. (...) miał związek ze szkodą na pojeździe A. (...) i korzystał z niego M. M.. Z zeznań świadka wynika, że najem mógł mieć związek z innym zdarzeniem a pojazd O. (...) był użytkowany przez żonę świadka. Niemniej jednak cesja wierzytelności dotyczy roszczeń ze szkody na pojeździe A. (...). Tym samym w ww. zakresie brak podstaw do przyjęcia odpowiedzialności ubezpieczyciela.

Pozwany podniósł trafnie zarzut przedawnienia. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 1104, dalej jako: „Nowelizacja”) wprowadziła zmiany dotyczące zasad przedawnienia cywilnoprawnych roszczeń majątkowych. Zgodnie z ogólną regułą określoną w przepisach przejściowych, tj. w art. 5 ust. 2 Nowelizacji, roszczenia nieprzysługujące konsumentom powstałe przed dniem i nieprzedawnione w dniu 9 lipca 2018 roku ulegają przedawnieniu przy zastosowaniu przepisów Kodeksu cywilnego o przedawnieniu w brzmieniu nadanym Nowelizacją. Zgodnie z aktualnym brzmieniem zdania 2 art. 118 k.c. koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata. Wymagalność roszczenia o zapłatę kwoty 499,00 zł przypadała na 4 kwietnia 2018 roku zgodnie z twierdzeniem pozwu, a zatem przedawniała się na dzień 31 grudnia 2021 roku. Pozew wniesiono 5 września 2022 roku.

W tych okolicznościach Sąd orzekł jak w punkcie I.

Zgodnie z § 2 ust. 1) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych stawki minimalne wynoszą przy wartości przedmiotu sprawy do 500 zł # 90,00 zł. Tym samym Sąd na podstawie art. 98 k.p.c. zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 90,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.